

Sygn. akt: I C 71/19 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy w Wąbrzeźnie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ludmiła Dulka - Twarogowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Arleta Ratajczak

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2019 roku w Wąbrzeźnie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) (...) z siedzibą we W.

przeciwko U. O.

- o zapłatę

1) zasądza od pozwanej U. O. na rzecz powoda (...) (...) z siedzibą we W. kwotę **2.136,21 zł** (dwa tysiące sto trzydzieści sześć złotych dwadzieścia jeden groszy) wraz z odsetkami ustawowymi naliczanymi od kwoty 2.084,43 zł (dwa tysiące osiemdziesiąt cztery złote czterdzieści trzy grosze) za okres od dnia 20 września 2018 roku do dnia zapłaty;

2) zasądza od pozwanej U. O. na rzecz powoda (...) (...) z siedzibą we W. kwotę **1.017,00 zł** (jeden tysiąc siedemnaście złotych zero groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu;

3) nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Sędzia Sądu Rejonowego

Ludmiła Dulka – Twarogowska

ZARZĄDZENIE

1. (...);

2. (...)

SSR Ludmiła Dulka – Twarogowska

W., dnia 29 maja 2019 r.

Sygn. akt I C 71/19 upr

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 13 grudnia 2018 roku, wniesionym w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego (...), powód (...) (...) z siedzibą we W. wystąpił o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej U. O. kwoty 2.136,21 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 2.084,43 zł od 20 września 2018 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

Uzasadniając swoje żądanie powód wskazał, iż dochodzoną wierzytelność nabył 12 sierpnia 2016 roku od (...) Sp. z o.o. z siedzibą we W. na podstawie umowy przelewu wierzytelności, a wynikała ona z pożyczki udzielonej pozwanej przez zbywcę wierzytelności, na podstawie pisemnej umowy o nr (...) z dnia 11 sierpnia 2016 roku, zgodnie z którą

pozwana była zobowiązana do spłaty kwoty pożyczki wraz z kosztami w łącznej kwocie 6.000 zł w 30 miesięcznych równych ratach, w okresie od 11 września 2016 roku do 11 lutego 2019 roku. Pozwana spłaciła pożyczkę w zakresie 4.266,56 zł, następnie wobec powstania stanu zaległości została wezwana do zapłaty, a po bezskutecznym upływie określonego terminu, wypowiedziano jej umowę (k.2-5).

Postanowieniem z 20 grudnia 2018 roku, wydanym w sprawie (...) (...), Sąd Rejonowy L., wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty, przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Wąbrzeźnie, jako sądu właściwości ogólnej pozwanej (k.5v).

Pozwana na rozprawie w dniu 29 maja 2019 roku potwierdziła zawarcie z poprzednikiem prawnym powoda umowy pożyczki, nie negowała kwoty zadłużenia dochodzonej od niej pozwem i uznała powództwo (k.57 - czas zapisu: od 00:01.48).

Niniejsza sprawa została rozpoznawana w postępowaniu uproszczonym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 sierpnia 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W. (pożyczkodawca) zawarł z U. O. (pożyczkobiorca) umowę pożyczki nr (...) w kwocie 3.000,00 zł, która została jej następnie wypłacona, na okres od 11 sierpnia 2016 roku do dnia 11 lutego 2019 roku (§1 ust. 1). Całkowita kwota do zapłaty wносиła 6.402,09 zł i obejmowała oprócz całkowitej kwoty pożyczki w wysokości 3.000 zł, także całkowity koszt pożyczki, na który składały się:

- odsetki naliczone za cały okres obowiązywania umowy – 402,09 zł,
- opłata operacyjna naliczona za cały okres obowiązywania umowy – 3.000 zł (§ 4 ust. 2). Oprocentowanie pożyczki było stałe i wynosiło 10,00 % w stosunku rocznym (§ 3 ust. 1). Całkowita kwota do zapłaty miała zostać zwrócona przez pożyczkobiorcę w 30 równych miesięcznych ratach, płatnych w wysokości 213,40 zł każda, do dnia 11 każdego miesiąca począwszy od 11 września 2016 roku (§ 5 ust. 1). Za okres opóźnienia w spłacie pożyczki lub spłacie raty albo jej części pożyczkodawca był uprawniony do naliczania odsetek w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie (§ 6 ust. 3).

Okoliczności bezsporne, ponadto dowody:

- **umowa pożyczki (k.36-38v);**
- **harmonogram spłat (k.42-42v);**
- **potwierdzenie dokonania przelewu (k.41).**

U. O. dokonała spłaty zadłużenia wynikającego z umowy pożyczki nr (...) w łącznej wysokości 4.266,56 zł.

Okoliczność bezsporna.

W dniu 18 listopada 2015 roku (...) Sp. z o.o. (...) (następnie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością) zawarła ze stroną powodową (...) (...) z siedzibą we W. ramową umowę sekurytyzacyjną, w oparciu o którą 12 sierpnia 2016 roku przeniosła na powoda wierzytelność względem pozwanej z tytułu umowy pożyczki nr (...).

Dowody:

- **ramowa umowa sekurytyzacyjna wraz z załącznikiem nr 1 (k.28-34);**
- **wyciąg z ksiąg funduszu (k.35).**

Pismem datowanym na 23 sierpnia 2016 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością we W. zawiadomiła pozwaną o przeniesieniu pożyczki na (...) (...) z/s we W. i tym samym o zmianie pożyczkodawcy. Pismem z 26 czerwca 2018 roku (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością we W., działająca w imieniu powoda, w związku z upływem terminu spłaty pożyczki nr (...), wezwała pozwaną do zapłaty zaległości wynoszącej 430,10 zł w terminie 7 dni, pod rygorem wypowiedzenia umowy, a następnie pismem z 24 lipca 2018 roku wypowiedziała pozwanej umowę pożyczki z zachowaniem 1 miesięcznego okresu wypowiedzenia, pod warunkiem nieuregulowania w okresie wypowiedzenia całości wymagalnego zadłużenia, które na dzień 24 lipca 2018 roku wynosiło 646,29 zł. Pismem z 15 października 2018 roku pozwana została wezwana do zapłaty na rzecz powoda kwoty 2.143,75 zł z tytułu zadłużenia wynikającego z umowy pożyczki nr (...).

Okoliczności bezsporne, ponadto dowody:

- ***pismo z 23.08.2016 (k.43);***
- ***wezwanie do zapłaty (k.44);***
- ***warunkowe wypowiedzenie umowy pożyczki (k.45);***
- ***ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty (k.46).***

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów przedłożonych przez stronę powodową, które nie budziły wątpliwości, co do ich autentyczności i nie były kwestionowane przez pozwaną.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się w całości uzasadnione.

Powód swoje roszczenie oparł na art. 509 § 1 i 2 k.c., stanowiącym, iż wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Wraz z wierzytelnością na nabywcę przechodzą wszelkie związane z nią prawa, a w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Warunkiem uzyskania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi.

Podstawę prawną żądania stanowił przepis art. 720 k.c., zgodnie z którym przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. Umowa pożyczki w świetle unormowań kodeksu cywilnego może mieć zarówno charakter odpłatny, jak i nieodpłatny, a do głównych świadczeń stron należy zaliczyć udostępnienie określonych środków finansowych do korzystania na określony okres czasu (po stronie pożyczkodawcy) oraz zwrot tych środków (po stronie pożyczkobiorcy).

Okoliczność zawarcia umowy pożyczki należy uznać za niebudzącą wątpliwości i znajdującą potwierdzenie w dowodach z dokumentów, w szczególności w umowie pożyczki załączonej do pozwu. Bezsporne było również twierdzenie powoda, iż pozwana dokonała częściowej spłaty pożyczki w zakresie kwoty 4.266,56 zł. Powód wykazał także istnienie swojej legitymacji procesowej czynnej za pomocą dołączonej ramowej umowy sekurytyzacyjnej wraz z załącznikiem nr 1.

Pozwana nie kwestionowała roszczenia, potwierdziła zawarcie z poprzednikiem prawnym powoda umowy pożyczki. Nie negowała skuteczności cesji i w toku procesu uznała powództwo.

W orzecznictwie przyjmuje się, iż uznanie powództwa stanowi akt dyspozycyjności materialnej pozwanego, który za zasadne uznaje zarówno roszczenie powoda, jak i przyznaje uzasadniające je przytoczone przez powoda okoliczności

faktyczne, a w konsekwencji godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie pozwu (vide: wyrok SN z 14.09.1983r., sygn. III CRN 188/83, Legalis nr 23874).

W świetle art. 213 § 2 k.p.c. sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Po myśli art. 229 k.p.c. skutkiem przyznania niebudzącego wątpliwości, jest wyłączenie obligatoryjności przeprowadzania postępowania dowodowego, co do przyznanych okoliczności faktycznych.

Na gruncie niniejszej sprawy, w świetle zaofiarowanych przez powoda dowodów, żadne okoliczności nie przemawiały za tym, aby uznanie powództwa można było uznać za sprzeczne z prawem, zasadami współżycia społecznego albo ocenić je, jako zmierzające do obejścia prawa.

W następstwie skutecznego uznania powództwa w pkt 1 wyroku Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.136,21 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 2.084,43 zł za okres od 20 września 2018 roku do dnia zapłaty – zgodnie z żądaniem sformułowaniem w pozwie.

O kosztach procesu w pkt 2 wyroku Sąd postanowił w myśl art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i art. 99 k.p.c., kierując się zasadami odpowiedzialności finansowej strony przegrywającej za wynik postępowania oraz rozstrzygania o kosztach w orzeczeniu kończącym sprawę w danej instancji. Powód wygrał proces w całości, dlatego pozwana jest zobowiązana do zwrotu na jego rzecz kosztów procesu. Zasądzona z tego tytułu kwota 1.017 zł obejmuje: 100 zł opłaty sądowej od pozwu, 900 zł wynagrodzenia radcy prawnego w stawce minimalnej, ustalonego w oparciu o § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2018.265 j.t.) oraz 17 zł opłaty skarbowej od czynności złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa.

W pkt 3 wyroku orzeczono o rygorze natychmiastowej wykonalności w oparciu o art. 333 § 1 pkt 2 k.p.c.

Sędzia Sądu Rejonowego

Ludmiła Dulka-Twarogowska

ZARZĄDZENIE

1. (...);

2. (...)

- (...);

3.(...)

3. (...)

W., 21.06.2019r.

SSR Ludmiła Dulka-Twarogowska